

מהי הצהרת תובע?

על פי חוק, היה ונעצר אדם לצרכי חקירה ("מעצר ימים") וחקירתו הסתיימה, יש לשחררו לאלתר ממעצרו, אלא אם הגישה המשטרה "הצהרת תובע" או לחילופין אם הגישה היחידה התובעת כתב אישום בצירוף בקשה ל"מעצר עד תום ההליכים".

אם נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, יש לשחררו ממעצרו. אולם אם הצהיר התובע כי עומד להיות מוגש נגדו כתב אישום, ובית המשפט שוכנע כי קיימת עילה לכאורה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, אזי רשאי בית המשפט להאריך את המעצר לתקופה של **עד 5 ימים לצורך הגשת כתב אישום**. מעצר בנסיבות אלו נקרא "**מעצר גישור**" (שהינו מעצר בין תום החקירה לשלב הגשת כתב האישום).

בדרך כלל, החקירה תסתיים בתוך 30 הימים הראשונים הקצובים למעצר ימים. ככלל, עם תום החקירה ישוחרר החשוד אלא אם הוגש כתב אישום והוחלט לעוצרו עד תום ההליכים. כיוון שהחלטה להגיש כתב אישום מסורה לתובע, הרי שעם תום החקירה צריך לעיתים התובע זמן לבחון את החומר ולהכין את כתב האישום. לצורך כך נקבע ההסדר בסעיף 17(ד) המסמיך שופט להאריך מעצרו של אדם לצורך הכנת כתב אישום לתקופה של עד 5 ימים, גם אם החקירה תמה, אם תובע הצהיר כי עומדים להגיש נגד החשוד כתב אישום ויש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים.

יחד עם זאת, על פי קביעות בית המשפט העליון בפסיקתו בעניין זה, גם בשלב זה מצווה בית-המשפט לשקול את אפשרות שחרור החשוד ממעצר בתנאים מגבילים (מעצר בית, איזוק אלקטרוני, הפקדת פיקדונות, חתימה על ערבויות והתחייבויות וכדומה) ואל לו לשמש כחותמת גומי ל"הצהרת תובע".

במאמר הבא תוכלו לקרוא כיצד הצהרת תובע משפיעה על הארכת ימי המעצר.